

**Biblioteka
LingVariów**

Tom 25

Maciej Rak

Materiały do dziejów polskiej dialektologii i etnologii

Listy

Cezarii Baudouin

**de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej,
Adama Fischera, Antoniego Kaliny,
Izydora Kopernickiego, Kazimierza Nitscha,
Seweryna Udzieli, Juliusza Zborowskiego**

**Uniwersytet Jagielloński
Wydział Polonistyki**

MATERIAŁY DO DZIEJÓW
POLSKIEJ DIALEKTOLOGII I ETNOLOGII

LISTY

CEZARII BAUDOUIN DE COURTENAY-EHRENKREUTZ-
-JĘDRZEJEWICZOWEJ, ADAMA FISCHERA,
ANTONIEGO KALINY, IZYDORA KOPERNICKIEGO,
KAZIMIERZA NITSCHA, SEWERYNA UDZIELI,
JULIUSZA ZBOROWSKIEGO

Biblioteka „LingVariów”

T. 25

**Redaktor naukowy serii
Miroslaw Skarżyński**

Maciej Rak

MATERIAŁY DO DZIEJÓW POLSKIEJ DIALEKTOLOGII I ETNOLOGII

LISTY

**CEZARII BAUDOUIN DE COURTENAY-EHRENKREUTZ-
-JĘDRZEJEWICZOWEJ, ADAMA FISCHERA,
ANTONIEGO KALINY, IZYDORA KOPERNICKIEGO,
KAZIMIERZA NITSCHA, SEWERYNA UDZIELI,
JULIUSZA ZBOROWSKIEGO**

Z prac Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego

Maciej Rak

**MATERIAŁY DO DZIEJÓW
POLSKIEJ DIALEKTOLOGII I ETNOLOGII**

LISTY

CEZARII BAUDOUIN DE COURTENAY-EHRENKREUTZ-
-JĘDRZEJEWICZOWEJ, ADAMA FISCHERA,
ANTONIEGO KALINY, IZYDORA KOPERNICKIEGO,
KAZIMIERZA NITSCHA, SEWERYNA UDZIELI,
JULIUSZA ZBOROWSKIEGO

**Księgarnia Akademicka
Kraków 2018**

Recenzentka
dr hab. Anna Engelking, prof. IS PAN

Redakcja
Justyna Wójcik

Korekta
Patrycjusz Pilawski

Skład i łamanie
Małgorzata Manterys-Rachwał

Okładka
Paweł Sepielak

Karty pocztowe i fotografie reprodukowane w książce pochodzą ze zbiorów:
Archiwum Nauki PAN i PAU w Krakowie,
Archiwum Muzeum Tatrzańskiego im. dra Tytusa Chałubińskiego w Zakopanem,
Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego,
Działu Dokumentacji Kontekstów Kulturowych
Muzeum Etnograficznego im. Seweryna Udzieli w Krakowie

Publikacja dofinansowana przez Wydział Polonistyki UJ

ISBN 978-83-7638-935-6

© Wydział Polonistyki UJ i Maciej Rak

KSIEGARNIA AKADEMICKA
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków
tel./faks: 12 431 27 43, 12 421 13 87
akademicka@akademicka.pl
www.akademicka.pl

Spis treści

Wstęp	VII
Listy Izydora Kopernickiego do Seweryna Udzieli z lat 1887–1891.....	1
Korespondencja Seweryna Udzieli i Antoniego Kaliny z lat 1897–1904	27
Korespondencja Adama Fischera i Seweryna Udzieli z lat 1921–1934.....	49
Listy Juliusza Zborowskiego do Adama Fischera z lat 1922–1943	97
Listy Cezarii Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej do Kazimierza Nitscha z lat 1909–1957	163
Listy Cezarii Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej do Adama Fischera z lat 1921–1937	251
Listy Cezarii Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej do Juliusza Zborowskiego z lat 1931–1939	335
Korespondencja Juliusza Zborowskiego i Kazimierza Nitscha z lat 1913–1958	365
Zestawienie listów	575
Indeks osobowy	591

Wstęp

Dialektolodzy i etnologowie w gruncie rzeczy zajmują się tym samym. Pierwszych interesuje nazwa przedmiotu, obrzędu bądź zwyczaju i jej zmienność geograficzna, drugich przede wszystkim wykorzystanie elementów kultury materialnej oraz znaczenie tradycyjnych zachowań dla określonej społeczności, przy czym czynnik geograficzny również jest ważny. Materiał jest więc *de facto* ten sam, ale badacze patrzą na niego z dwóch perspektyw i opisują przy wykorzystaniu różnych metod. Jednak zarówno etnolog bez dialektologii, jak i dialektolog bez etnologii w praktyce nie mogą się obyć. Etnolog sięga do nazw ludowych, a dialektolog, gromadząc je, patrzy na przedmiot, obserwuje obrzędy i zwyczaje. Splatanie się tych dwóch dyscyplin widać m.in. w korespondencji siedmiorga uczonych umieszczonej w niniejszej edycji. Ich prace i działalność naukowa w różnym stopniu sytuują się jednocześnie w etnologii i dialektologii (lub szerzej – w językoznawstwie). Zresztą w czasach, kiedy tworzyli, ten podział nie był tak wyrazisty jak dziś.

Pozyskany z archiwów w Krakowie, Zakopanem i Wrocławiu zbiór listów może być traktowany jako jedno ze źródeł do poznania dziejów akademickiej dialektologii i etnologii w Polsce. Znajdziemy tu bowiem informacje o pracy, działalności naukowej i organizacyjnej poszczególnych badaczy, a także ich prywatne opinie na temat środowiska, do którego należeli. Listy stanowią też materiał źródłowy do biografii ich autorów.

Izydor Kopernicki (1825–1891), związany z Krakowem i Uniwersytetem Jagiellońskim, był z wykształcenia lekarzem i antropologiem fizycznym. Jego zainteresowania pod wpływem Oskara Kolberga, z którym się przyjaźnił, znacznie wykroczyły poza medycynę. Dziś, jeśli ktoś zna jego nazwisko, to przede wszystkim jako redaktora naczelnego pierwszego polskiego czasopisma antropologiczno-etnograficznego – „Zbioru Wiadomości do Antropologii Krajowej” – oraz badacza gwar i kultury Karpat, w tym Łemków (wyzaczył np. północną granicę Łemkowszczyzny). Głównie tych dwóch tematów dotyczy publikowana tu korespondencja.

Antoni Kalina (1846–1906) był profesorem w Katedrze Sławistyki Uniwersytetu Lwowskiego. Zajmował się również etnologią, ale nie był to najważniejszy

aspekt jego aktywności naukowej. W 1895 r. założył czasopismo „Lud”, należał też do założycieli Towarzystwa Ludoznawczego (od 1947 r. Polskie Towarzystwo Ludoznawcze). W listach Kaliny jest mowa o pracach redakcyjnych w tym czasopiśmie, a także o projekcie „Pieśń ludowa w Austrii” („Österreichisches Volksliedwerk”).

Dla Seweryna Udzieli (1857–1937), w odróżnieniu od dwóch poprzednich badaczy, etnologia obok muzeologii była podstawową działalnością. Zajmował się przede wszystkim kulturą ludową Małopolski, założył Muzeum Etnograficzne w Krakowie. Jego listy do Kaliny dotyczą organizacji wielickiego oddziału Towarzystwa Ludoznawczego oraz współpracy z „Ludem”. Z kolei w listach do Adama Fischera poza ustaleniami odnośnie do artykułów do „Ludu” pisał o prowadzonych przez siebie badaniach na Łemkowszczyźnie.

Adam Fischer (1889–1943) był profesorem w Zakładzie Etnologii Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, redaktorem naczelnym „Ludu” (od 1910 r. do śmierci) oraz bardzo aktywnym działaczem Towarzystwa Ludoznawczego. Skupionych wokół niego badaczy (Jana Falkowskiego, Romana Harasymczuka, Henryka Perlsa, Leona Popiela) można nazwać lwowską szkołą etnologiczną, która za główny cel obrała opis kultury ludowej (łemkowskiej, bojkowskiej i huculskiej) południowo-wschodniej części II Rzeczypospolitej. Opublikowane w tej edycji listy Fischera poruszają cztery tematy: Łemków, prac redakcyjnych w „Ludzie”, organizacji badań etnologicznych Towarzystwa Ludoznawczego oraz założonej w 1922 r. Międzynarodowej Komisji Współpracy Intelktualnej (Commission Internationale de la Coopération Intellectuelle)¹. W stosunku do Łemków Fischer realizował ideę etnologii zastosowanej do potrzeb państwowych, stąd też jego dbałość, by w pracach naukowych udowodniać głoszoną wówczas tezę o pierwotnej polskości ziem zaliczanych do Łemkowszczyzny.

Cezaria Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowa (1885–1967) była związana kolejno z uniwersytetami w Wilnie, Warszawie, a po II wojnie światowej w Londynie (Polski Uniwersytet na Obczyźnie). Jako pierwsza w Polsce kobieta uzyskała habilitację (w 1922 r.) z zakresu etnologii. Z jej listów dowiemy się o organizacji wileńskiego ośrodka etnologicznego (należeli do niego m.in. Witold Dynowski, Zygmunt Korybutiak i Lucjan Turkowski), który zajmował się kulturą ludową ziem dawnego Wielkiego Księstwa Litewskiego. Inne poruszane przez nią w korespondencji tematy to działalność Międzynarodowej Komisji Współpracy

1 Commission internationale des arts et traditions populaires – stowarzyszenie etnologów, antropologów kulturowych i folklorystów założone w 1928 r. w Pradze podczas I Międzynarodowego Kongresu Sztuki Ludowej. CIAP działało pod auspicjami Ligi Narodów. Od 1964 r. zadania CIAP przejęło The International Society for Ethnology and Folklore z siedzibą w Amsterdamie.

Intelektualnej, zastosowanie fenomenologii w badaniach etnologicznych oraz prezentacja polskich tańców ludowych (odwzorowanych za pomocą figurek) na paryskiej Wystawie Światowej w 1937 r.

Juliusz Zborowski (1888–1965) był związany z Zakopanem. Zaczynał jako językoznawca, nie doszło jednak do obrony jego doktoratu (napisanego na Uniwersytecie Jagiellońskim pod kierunkiem Jana Łosia) o samogłoskach nosowych w polszczyźnie. Później zajął się muzeologią, etnologią i trochę folklorystyką. Jako dyrektor Muzeum Tatrzańskiego sprawił, że stało się ono również swego rodzaju ośrodkiem wymiany myśli naukowej. Dobrze zorientowany w gwarze i kulturze podhalańskiej służył konsultacjami językoznawcom (m.in. Janowi Rozwadowskiemu i Henrykowi Ułaszynowi), etnologom (Eugeniuszowi Frankowskiemu), folklorystom (Julianowi Krzyżanowskiemu) i muzykologom (Adolfowi Chybińskiemu). Podczas II wojny światowej był świadkiem działalności Goralenvolku. Sekcja rasowa i ludoznawcza Instytutu Niemieckich Prac na Wschodzie (Institut für Deutsche Ostarbeit) zaangażowała Zborowskiego jako konsultanta, który miał pomóc w udowodnieniu germańskiego pochodzenia Górali. Z listów jasno wynika, że robił to pod przymusem i bez przekonania. Przez całe życie utrzymywał kontakty naukowe i przyjacielskie z Kazimierzem Nitschem.

W tym zestawieniu chyba właśnie obecność Kazimierza Nitscha (1874–1958) jest najbardziej dyskusyjna. W obiegowej opinii, od której nie są wolni również akademicy, Nitsch to dialektolog. Jest to jednak tylko część prawdy – wystarczy sięgnąć do jego *Wyboru pism polonistycznych* (1954–1958) i *Świata mowy polskiej* (1994). Pierwszy tom *Wyboru* to prace sławistyczne, zupełnie jakby redaktorzy edycji (Ewa Ostrowska i Andrzej Siudut) chcieli pokazać, że Nitsch był nie tylko dialektologiem. Podobnie w *Świecie mowy polskiej* decyzją redaktora, Stanisława Urbańczyka, dialektologia zajmuje około jednej trzeciej książki, pozostałe dwie części to studia z gramatyki współczesnej polszczyzny i słownictwa.

Współtwórca krakowskiej szkoły językoznawczej cenił etnologię, cenili go też etnologowie. W założonym w 1925 r. Studium Słowiańskim UJ na Katedrę Etnografii Słowian zaprosił Kazimierza Moszyńskiego. W 1929 r. obydwaj uczeni założyli czasopismo „Lud Słowiański. Pismo poświęcone dialektologii i etnografii Słowian”. Związków Nitscha z etnologią jest znacznie więcej, widać je również w korespondencji, zwłaszcza w listach pisanych do J. Zborowskiego. Obaj badacze wymieniali się opiniami na temat faktów gwarowych i etnologicznych.

Autorzy listów byli związani z Uniwersytetem Jagiellońskim (Kopernicki i Nitsch), Lwowskim (Kalina i Fischer), Wileńskim, Warszawskim i Polskim Uniwersytetem na Obczyźnie w Londynie (C. Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowa). Poza tym współtworzyli instytucje muzealne w Krakowie (Udziela) i Zakopanem (Zborowski). Nitsch działał również w Polskiej Akademii Umiejętności (był jej prezesem w latach 1946–1952) i Polskiej Akademii Nauk

(wiceprezes w latach 1952–1957). Z jego inicjatywy w 1955 r. Zborowski został profesorem nadzwyczajnym PAN, choć – jak już wspomniałem wyżej – nie miał doktoratu. To jedynie fragment świata naukowego, który ujawnia się w listach. Inna jego część to przywoływane tytuły prac i nazwiska uczonych (językoznawców, etnologów, muzeologów), są wśród nich m.in.: Jan Baudouin de Courtenay (1845–1929), Wilhelm Doegen (1877–1967), Eugeniusz Frankowski (1884–1962), Roman Jakobson (1896–1982), Oskar Kolberg (1814–1890), Wilhelm Pessler (1880–1962), Bronisław Piłsudski (1866–1918), Stanisław Poniatowski (1884–1945), Lew Szczerba (1880–1944) i Max Vasmer (1886–1962).

W opublikowanej korespondencji znajdziemy uwagi na temat prac redakcyjnych w najważniejszych polskich czasopismach językoznawczych i etnologicznych końca XIX i pierwszej połowy XX w.: „Zbiorze Wiadomości do Antropologii Krajowej” (Kopernicki), „Ludzie” (Kalina, Fischer), „Roczniku Sławistycznym”, „Ludzie Słowiańskim” i „Języku Polskim” (Nitsch).

Listy dostarczają informacji nie tylko o trzech pokoleniach uczonych (I pokolenie – I. Kopernicki, II – A. Kalina, S. Udziela, III – C. Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowa, A. Fischer, K. Nitsch, J. Zborowski) i instytucjach naukowych, ale także o historii obu dyscyplin, w tym o stosowanych koncepcjach opisu, teoriach i metodach. Szczególnie ciekawe są w tym zakresie uwagi C. Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej zawarte w listach do Fischera o wykorzystaniu fenomenologii w badaniach etnologicznych i zastosowaniu kinizjologii przy odwzorowywaniu tańców ludowych za pomocą figurek. Z kolei dialektologów może zainteresować działalność Zborowskiego, który jako pierwszy (wzorując się na badaniach B. Piłsudskiego nad Ajnami) prowadził systematyczne utrwalanie gwary i folkloru podhalańskiego za pomocą fonografu.

Do pewnego stopnia uzupełnieniem treściowym publikowanych listów są *Materiały do dziejów polskiego językoznawstwa* (Czelakowska, Skarżyński 2011), przede wszystkim chodzi tu o listy Baudouina de Courtenay do Nitscha. Poruszane w nich tematy układają się w całość z korespondencją C. Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej do Nitscha i dzięki temu uzupełniają ją i objaśniają.

* * *

Korespondencja obejmuje lata 1887–1958. Mamy tu 17 listów Kopernickiego do Udzieli z lat 1887–1891, 4 listy Kaliny do Udzieli² i 12 listów Udzieli do Kaliny

2 Korespondencję Kopernickiego z Udzielą opublikowałem pierwotnie w „LingVariach” (Rak 2013), zaś 4 listy Kaliny do Udzieli w „Ludzie” (Rak 2012a).

Biblioteka „LingVariów”

- t. 1: *Listy Jana Baudouina de Courtenay do Henryka Ułaszyna z lat 1898–1929*, oprac. M. Skarżyński i M. Smoczyńska, Kraków 2007.
- t. 2: *W kręgu języka. Materiały konferencji „Słotwótwóstwo – słownictwo – polszczyzna kresowa” poświęconej pamięci Profesor Zofii Kurzowej*. Kraków 16–17 maja 2008 r., pod red. M. Skarżyńskiego i M. Szpiczakowskiej, Kraków 2009.
- t. 3: *Język z różnych stron widziany. Materiały ogólnopolskiej doktorancko-studenckiej konferencji naukowej „Z zagadnień metodologii badań językoznawczych”*. Kraków 10–11 marca 2008 r., pod red. M. Skarżyńskiego i A. Czelakowskiej, Kraków 2009.
- t. 4: J. Godyń, *Studia historycznojęzykowe, edytorskie, kulturalnojęzykowe*, Kraków 2009.
- t. 5: *Polshczyzna mówiona ogólna i regionalna. Materiały ogólnopolskiej konferencji naukowej, Kraków, 25–26 września 2008 r.*, pod red. B. Dunaja i M. Raka, Kraków 2009.
- t. 6: A. Czelakowska, *Opisy fleksyjne w gramatykach polskich lat 1817–1939*, Kraków 2010.
- t. 7: H. Ułaszyn, *Z Kłpiowatej na katedry uniwersyteckie. Wspomnienia*, z rękopisu opracował, opatrzył przypisami i wydał M. Skarżyński, Kraków 2010.
- t. 8: A. Czelakowska, M. Skarżyński, *Materiały do dziejów polskiego językoznawstwa. Listy Jana Baudouina de Courtenay, Jana Łosia, Kazimierza Nitscha, Jana Rozwadowskiego, Henryka Ułaszyna*, Kraków 2011.
- t. 9: *Symbolae grammaticae in honorem Bogusłai Dunaj*, pod red. R. Przybyłskiej, J. Kąsia i K. Sikory, Kraków 2010.
- t. 10: *Silva rerum philologicarum. Studia ofiarowane Profesor Marii Strycharskiej-Brzezinię z okazji Jej jubileuszu*, pod red. J.S. Gruchały i H. Kurek, Kraków 2010.
- t. 11: M. Rak, *Materiały etnograficzne z Podhala Ignacego Moczydłowskiego*, Kraków 2011.
- t. 12: T. Kurdyła, *Funkcje formantów rzeczownikowych w polshczyźnie ludowej (na przykładzie trzech wsi podkarpackich)*, Kraków 2011.
- t. 13: W. Cockiewicz, *Metaforika Leśmiana (Analiza lingwistyczna)*, Kraków 2011.
- t. 14: *Badania historycznojęzykowe. Stan, metodologia, perspektywy*, pod red. B. Dunaja i M. Raka, Kraków 2011.
- t. 15: *Języki słowiańskie w ujęciu socjolingwistycznym. Prace przygotowane na XV Międzynarodowy Kongres Sławistów, Mińsk 2013*, pod red. H. Kurek, Kraków 2013.
- t. 16: K. Tutak, *O dedykacjach w drukach polskich XVI i XVII w. (grafia i interpunkcja)*, Kraków 2013.
- t. 17: *Badania dialektologiczne. Stan, perspektywy, metodologia*, pod red. M. Raka i K. Sikory, Kraków 2014.
- t. 18: M. Sagan-Bielawa, *Dziedzictwo pozaborowe. Społeczna świadomość językowa Polaków w Drugiej Rzeczypospolitej*, Kraków 2014.
- t. 19: M. Rak, *Kultuřemy podhalańskie*, Kraków 2015.
- t. 20: A. Sieradzka-Mruk, *„Radość i nadzieja, smutek i trwoga” w nabożeństwie drogi krzyżowej. Wybrane aspekty ewolucji dyskursu religijnego w XX wieku na przykładzie leksyki dotyczącej uczuć*, Kraków 2016.
- t. 21: *Materiały do dziejów polskiego językoznawstwa. II: Jan Baudouin de Courtenay, Teksty mniej znane*, wybór, przekład i opracowanie M. Skarżyński, Kraków 2016.

- t. 22: M. Rak, *Materiały do etnografii Podhala*, Kraków 2016.
- t. 23: *Słowiańska frazeologia gwarowa*, pod red. M. Raka i K. Sikory, Kraków 2016.
- t. 24: M. Karaś, *Ze studiów leksykologicznych i onomastycznych*, wybór i opracowanie J. Reichan i M. Rak, Kraków 2017.
- t. 25: M. Rak, *Materiały do dziejów polskiej dialektologii i etnologii. Listy Cezarii Baudouin de Courtenay-Ehrenkreutz-Jędrzejewiczowej, Adama Fischera, Antoniego Kaliny, Izydora Kopernickiego, Kazimierza Nitscha, Seweryna Udzieli, Juliusza Zborowskiego*, Kraków 2018.
- t. 26: M. Skarżyński, E. Smułkowa (opracowanie, wstęp i przypisy), *Materiały do dziejów polskiego językoznawstwa. III: Korespondencja Kazimierza Nitscha i Antoniny Obrębskiej-Jabłońskiej 1925–1958*, Kraków 2018.

Biblioteka „LingVariów”. „Seria Glottodydaktyka”

- t. 1: *Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1–C2. Praca zbiorowa* pod red. I. Janowskiej, E. Lipińskiej, A. Rabiej, A. Seretny i P. Turka, Kraków 2011; wyd 2. poprawione, Kraków 2016.
- t. 2: T. Czerkies, *Tekst literacki w nauczaniu języka polskiego jako obcego (z elementami pedagogiki dyskursywnej)*, Kraków 2012.
- t. 3: B. Ligara, W. Szupelak, *Lingwistyka i glottodydaktyka języków specjalistycznych na przykładzie języka biznesu. Podejście porównawcze*, Kraków 2012.
- t. 4: A. Prizel-Kania, *Rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu w języku polskim jako obcym*, Kraków 2013.
- t. 5: E. Lipińska, A. Seretny, *Integrowanie kompetencji lingwistycznych w glottodydaktyce. Na przykładzie nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego. Poradnik metodyczny z ćwiczeniami*, Kraków 2013.
- t. 6: P.E. Gębał, *Modele kształcenia nauczycieli języków obcych w Polsce i w Niemczech. W stronę glottodydaktyki porównawczej*, Kraków 2013.
- t. 7: P.E. Gębał, *Krakowska szkoła glottodydaktyki porównawczej na tle rozwoju glottodydaktyki ogólnej i polonistycznej*, Kraków 2014.
- t. 8: A. Seretny, *Słownictwo w dydaktyce języka. Świat słów na przykładzie języka polskiego jako obcego*, Kraków 2015.
- t. 9: D. Gałyga, *Skuteczność nauczania cudzoziemców języka polskiego jako obcego na przykładzie działalności Instytutu Polonijnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 1996–2004*, Kraków 2015.
- t. 10: *Umiejętność rozumienia i tworzenia tekstów w świetle Standardów wymagań egzaminacyjnych oraz Europejskiego systemu opisu kształcenia językowego. Monografia zbiorowa* pod red. E. Lipińskiej i A. Seretny, Kraków 2015.
- t. 11: M. Stawicka, *W poszukiwaniu nowej równowagi w nauczaniu języków obcych w szkole wyższej na przykładzie projektu edukacyjnego English++*, Kraków 2015.
- t. 12: *Tłumaczenie dydaktyczne w nowoczesnym kształceniu językowym. Monografia zbiorowa* pod red. E. Lipińskiej i A. Seretny, Kraków 2016.

- t. 13:** *Język, literatura i kultura polska w świecie. Monografia zbiorowa* pod red. W. Miodunki i A. Seretny, Kraków 2016.
- t. 14:** *Bilingwizm polsko-obcy dziś. Od teorii i metodologii badań do studiów przypadków. Monografia zbiorowa* pod red. R. Dębskiego i W.T. Miodunki, Kraków 2016.
- t. 15:** *O lepsze jutro studiów polonistycznych w świecie. Glottodydaktyka polonistyczna dziś*, pod red. I. Janowskiej i P.E. Gębała, Kraków 2016.
- t. 16:** W.T. Miodunka, *Glottodydaktyka polonistyczna. Pochodzenie – stan obecny – perspektywy*, Kraków 2016.

Sprzedaż prowadzi
KSIĘGARNIA AKADEMICKA
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków
e-mail: akademicka@akademicka.pl
Księgarnia internetowa
www.akademicka.pl

www.akademicka.pl

